BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 173 Marți 27 Iunie 1939
10 Pagini P.

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Punerea în valoare a bogățiilor României

Cu toate că Dunărea cu afluenții și bălțile sale, celelalte râuri și lacuri, precum și litoralul nostru maritim, ar putea să producă o cantitate considerabilă de pește ce ar îmbunătăți și efteni alimentația populației noastre, totuși, producția totală, în medie, pe an, a peștelui, este numai de 20 milioane kgr. Această producție, dacă presupunem că ar fi distribuită întregei populații a României, este mult inferioară, căci revine de cap de locuitor numai un kgr.

La noi peștele a ajuns un articol alimentar rar și scump, care se consumă mai mult în orașe și în special în București, pe când populația rurală nu-l are la dispoziție.

Nu este o chestie numai de distribuție defectuoasă a acestui articol alimentar de primă însemnătate, ci de producție și deci de technică, de punerea în valoare a apelor noastre dulci și maritime.

Se produce cantitativ puțin pește, cu toate că avem posibilități mari de a spori producția, căci pe lângă Dunărea cu bălțile și afluenții săi numeroși și celelalte ape curgătoare și lacuri cu apă dulce, dispunem și de coasta maritimă între limanul Nistrului și Ecrene, cu numeroase lacuri litorale.

De când Razelmul este alimentat și cu apele dulci ale Dunării prin canalurile ce-l leagă de brațul Sf. Gheorghe, producția sa de pește a sporit. Pe coasta mării Negre însă pescuitul este neinsemnat.

Din diagramele prezentate în expoziția de anul trecut reese că pescuitul nostru maritim reprezintă numai zece la sută din totalul producției.

Cum producția totală este în medie de 20 milioane kgr. anual, producția pescuitului maritim abia atinge două milioane kgr.

Pe litoralul maritim bulgar, care are o lungime de 120 km. — egală cu lungimea litoralului nostru maritim dintre Constanța și Eerene — producția medie anuală este de 4 milioane kgr.

Cum se explică faptul că pe lungimea coastei noastre maritime de 440 km., producția totală medie, pe an, atinge circa 2 milioane kgr. anual; iar pe lungimea coastei maritime bulgare de 120 km., producția totală anuală este de 4 milioane kgr.?

Explicația inferiorității producției noastre o găsim, mai întâi, în lipsa unei pescării organizată pe baze moderne și a puținilor pescari maritimi ce se folosesc de instrumente primitive. Pe când pe coasta bulgară sunt aproape 1000 de pescari ce dispun de 120 vase cu motor, pe coasta românească avem un număr mai mic de pescari ce dispun de lotci.

O altă cauză este lipsa de porturi speciale pescărești și de adăposturi în caz de furtună pentru micile îmbarcațiuni ale pescarilor ce se aventurează în larg. Ca să putem dezvolta pescuitul și în zona imensă a Dunării și bălților sale, ca și în cea maritimă, avem nevoe de un personal calificat, de instrumente moderne, de îmbarcațiuni speciale, de școli în porturile noastre principale, de porturi rezervate pescuitului, de adăposturi pe coasta noastră maritimă și de o exploatare comercială rațională, impusă de interesele noastre economice, ca și de îmbunătățirea alimentației populației urbane și rurale. Numai așa vom putea spori producția și creia industrii în legătură cu pescuitul.

Vizita ministrului de externe al Egiptului

Vizita ministrului de externe al Egiptului în Capitală nu este o vizită izolată.

Această călătorie a ministrului de externe egiptean intră în cadrul politicei de pace și de securitate, pe care statul egiptean, sub înțeleapta domnie a tânărului Rege Faruk I, o urmărește cu perseverență. Temeiul acestei politici de pace și de securitate îl formează mai ales strânsa colaborare turco-egipteană, care a fost și mai mult consolidată în urma recentului schimb de vederi de la Ankara.

Turcia și Egiptul sunt astăzi factori hotărîtori în viața politică a Islamului, astfel că o strânsă colaborare între aceste două țări va contribui desigur la o apropiere și la o colaborare generală a tutulor statelor turco-arabe.

Vizita ministrului de externe egiptean în Capitala noastă va contribui în același timp la strângerea relațiilor economice dintre România și Egipt. Semnificația economică a acestei vizite este tot atât de importantă ca și cea politică. Relațiile de prietenie între cele două țări, stabilite pe planul politic, pe temeiul aceluiaș ideal de pace și de securitate, vor putea duce, pe planul economic, la o intensificare a schimbului de produse, care de altfel există de ani îndelungați.

E suficient să spunem că

ABD EL FATTAH YEHIA PACHA,
Ministrul afacerilor străine

în anul 1938 România a importat din Egipt produse în valoare de 664.486.000 lei și a exportat pentru Egipt produse în valoare de 843.404.000 lei, pentru a se vedea cât de importante sunt relațiile noastre economice în Egipt. Printre mărfurile principale pe care România le importă din Egipt, bumbacul și orezul au ocupat până acum locul de frunte — iar exportul nostru a fost mai ales de petrol și lemne. Aceste raporturi economice româno-egiptene sunt ușurate și de faptul că Egiptul este unul din statele cu valută liberă și că în vremea din urmă dificultățile comerțului de clearing dintre cele două țări au fost înlăturate.

Vizita ministrului de externe egiptean, însoțit de personalități marcante, va fi deci și pe tărâmul economic un prilej pentru strângerea relațiilor dintre cele două țări. Colaborarea economică este, de fapt, temeiul și scopul oricărei politici de pace.

Poporul român, călăuzit în sentimentele lui de sincera dorință de pace și de colaborare cu toate popoarele însuflețite de bunăvoință și de gânduri pacinice, salută sosirea distinșilor oaspeți, cu sincera urare de bun venit pe pământul românesc.

Apărarea Parisului contra atacurilor aeriene

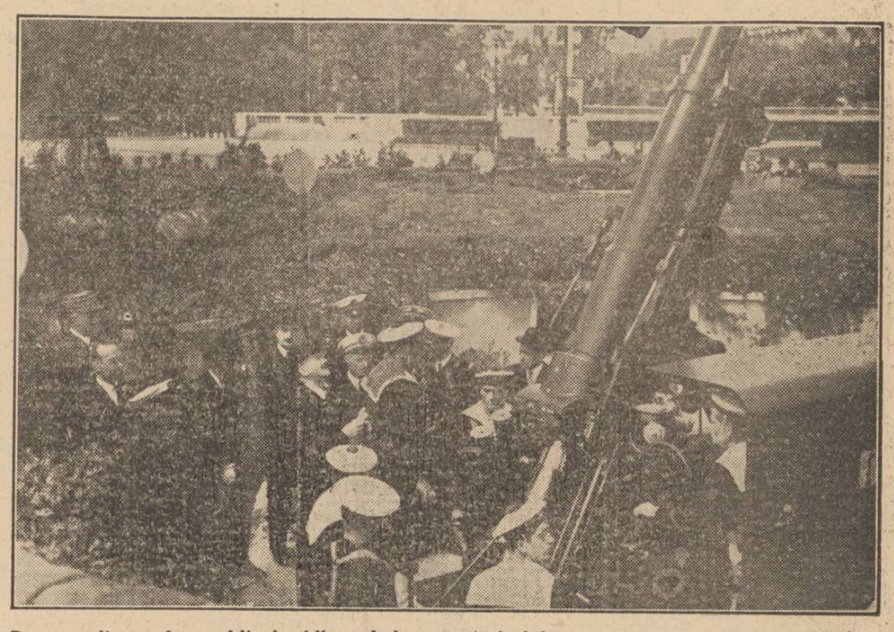

D. președinte al republicei, Albert Lebrun, asistând la manevrarea unui tun antiaerian

Se încearcă descoperirea comorilor din Jamestown

Orașul s'a scufundat în 1680

O expediție compusă din peste 100 de membri a părăsit New-York-ul, îmbarcată pe un vas pregătit special pentru cercetări, îndreptându-se spre Antilele mici, cu scopul de a descoperi orașul Jamestown, scufundat în anul 1680.

Sezonul căutătorilor de comori a început de mult. Peste tot oamenii se scufundă, caută, sapă, pentru descoperirea diferitelor bogății, pierdute dealungul timpurilor.

E un joc mare de loterie.

Dar cea mai extraordinară dintre toate, începe acum.

Sub conducerea căpitanului Robert Hall se va încerca descoperirea orașului Jamestown, scufundat în anul 1680, capitala insulelor St. Kitte din Antilele mici. Orașul se află la o adâncime de 110 metri sub nivelul mării.

O INTREPRINDERE PERICULOASA

Nimeni până la căpitanul Robert n'a încercat să cerceteze mai de aproape orașul înecat. De abia acum în urmă s'a reușit să se construiască aparate cari dau posibilitatea unor astfel de încercări. Cu toate acestea, încercarea acestei expediții, tea, încercarea acestei expediții este în momentul de față foarte

Orașul Jamestown a dispărut, scufundat, în anul 1680, în urma unei furtuni groaznice, urmată de un cutremur înspăimântător. Numai 2 case mici, din imediata apropiere a coastei, rămăseseră ca un semn care arăta că, odată, în acel loc exista un oraș mare. Nu s'a știut niciodată câte sute sau câte mii de suflete și-au pierdut viața cu prilejul acestei nenorociri.

Jamestown era pe timpul său un centru comercial foarte important; aci se depozitau toate lingourile de aur din coloniile spaniole, cari de abia mai târziu își continuau călătoria lor spre Spania. Desigur că locuitorii orașului se sufocau de atâta aur. Posedau din metalul galben tot atâta de mult, cât aveau nevoe de cantitatea de pietre pentru construcția caselor lor. Așa susține — cel puțin — căpitanul american Robert Hall, care a dat viață acestei expediții și pe care o conduce cu o încredere oarbă în reusita ei.

La cercetările ce se vor întreprinde, se vor întrebuința aparatele construite de căpitanul Robert, care timp de mai multi ani a lucrat la perfecționarea lor, în vederea planului conceput cu mulți ani în urmă pentru această expediție. Aceste instrumente de scufundare sunt în așa fel construite, că fiecare scafandru poate lua cu el oxigen într'o cantitate cu care poate trăi — în caz de accident — sub apă, timp de 36 de ore. Legătura cu vasul se va face pur și simplu cu o funie groasă și rezistentă, în interiorul căreia va fi introdus un fir telefonic. Greutățile cuceririi unei astfel de adâncimi este cunoscută. Ultimii 30 de metri trebuesc parcurși cu o foarte mare încetineală, pentru ca cel care se scufundă să se poată obicinui cu presiunea din ce în ce mai puternică a apei. Se cere pentru acest scop ca scafandrul să fie robust și să aibă corpul puternic. Orice accident neprevăzut duce la o moarte sigură. Dacă scafandrul, la o adâncime de 80 sau 100 de metri are o hemoragie nazală, el nu mai are nici o posibilitate practică de apărare. Și nici de sus, nu i se mai poate da ajutor.

O depănare prințită și o slăbire a presiunii îl omoară tot atât de repede și sigur, ca și, dacă sângele pornit din nas, se încheagă în jurul tubului de oxigen, și prin aceasta oprește introducerea aerului proaspăt.

Cu toate că pericolul e extrem de mare, totuși s'au găsit 12 oameni curagioși, cari sunt gata a coborî în abisurile oceanului. Acești oameni au fost văzuți de mai mulți medici specialiști, cari au opinat că se pot hazarda în nebuneasca lor întreprindere, fiind sănătoși și corpul lor ar putea rezista presiunii de apă.

INSTALAȚIA TELEFONICA

Prima țintă va fi instalarea unui fir telefonic în tot cuprinsul orașului înecat, pentru ca scafandrii să poată vorbi între ei din diferitele puncte ale orașului și totodată a comunica celor de pe vas mersul cercetărilor și eventualelor lor descoperiri făcute.

UN MILION DE DOLARI

Finanțatorii acestei întreprinderi au pus la dispoziția căpitanului Robert Hall suma rotundă de un milion de dolari, pentru acoperirea cheltuelilor pregătitoare expediției și pentru cele trei luni de zile, atât cât s'a socotit că va fi durata ei. Se speră că după 3 luni de zile se va putea duce din orașul înecat atâta bănet, care să acopere primele cheltueli și să se poată finanța mai departe cheltuelile expediției. Posibilitatea de câștig e socotită la un miliard de dolari.

Să așteptăm deci în liniște mersul cercetărilor și rezultatele ce ni se vor comunica.

NOTE

Cismarul care n'are ghete...

Cunoașteți, desigur, povestea cu cismarul care, făcând ghete tuturor, umblă cu încălțămintea cârpită sau scâlciată, sau a croitorului care, înțolind pe toți, e îmbrăcat ca vai de lume... Nimeni nu prețuește lucrul pe care știe că-l poate avea oricând. Așa se explică faptul că, și unu și celalt, amână totdeauna împlinirea unei datorii față de sine însuși.

De acest ciudat și totuși firesc fenomen, ne-am amintit, — prin analogie, — cu ocazia ultimelor serbări ale tineretului, serbări cari au adus în Capitală zeci de mii de oameni din tot cuprinsul țării. Tineri și adulți, aceștia, — în eventualitatea că au avut timpul necesar și un program bine alcătuit, — au plecat ducând cu ei imaginea Capitalei țării în tot ce are ea mai reprezentativ și mai interesant.

Insă, asemenea cismarului și croitorului de mai sus, atâția bucureșteni get-begèt, se nasc, trăiesc și mor, fără să cunoască Bucureștii... In adevăr, câți dintre cititorii acestor rânduri pot spune ce este în interesantul muzeu de antichități, în impresionantul muzeu militar, în frumosul muzeu Simu, sau în mai vechiul muzeu Teodor Aman ?... Câți bucureșteni s'au suit în tramvai și au văzut minunatul parc al „Lunii Bucureștilor", chiar dacă au refuzat să intre în restaurantul de acolo, ale cărui prețuri sunt un clasic exemplu de lipsă de măsură ?...

Cișmigiul însuși — căruia o ziaristă franceză îi găsea un unic defect, desigur numai fiindcă nu cunoștea proverbul nostru: „lac să fie, că broaște se găsesc", — Cișmigiul rămâne un etern centru de tandră adunare duminicală a ordonanțelor cu servitoarele, înainte de ora când trebuie să dea stăpânilor la masă.

Cunosc eu un mijloc care i-ar face pe bucureșteni să-și cunoască frumusețile reședinței, cari le stau gratis la dispoziție: Să se pună, (numai de încercare), o taxă, la intrare, și garantez că, — protestând pe toate tonurile, — vor plăti și vor da năvală... M. Negru.

Curiozități ale naturii

O tulpină de crin cu 50 flori crescută în grădina d-lui Traian Târnoveanu din Craiova, str. Bolintineanu. Floarea a fost expusă în mai multe vitrine pe calea Unirii

SCRISORI DIN LONDRA

REVELAȚII

de AUGUR

Londra, Iunie

Un cititor, om încântător de altfel, ne-a invitat la masă. După masa excelentă, amfitrionul nostru a vorbit serios. Și s'a plâns de faptul că articolele mele nu cuprind destule destăinuiri.

Observația ridică o problemă de principiu care merită să fie discutată în aceste coloane. Vom începe prin întrebarea: Care este deosebirea între un cocktail și vinul natural? Ni se va face observația că această întrebare n'are nicio legătură cu problema. Replicăm: ea este strâns legată de ea.

Cocktaiul este un amestec întrebuințat, nu spre a hrăni stomacul, ci spre a-i da o lovitură. In domeniul spiritului, el corespunde efectelor senzaționalismului modern, care cere din partea știrilor ca ele să lovească mai ales imaginația. Senzația este cocktaiul spiritului și senzaționalismul este boala timpului nostru. Prietenul care se plângea de lipsa de revelație în articole, se plângea, desigur, de lipsa de „senzație".

Scopul muncii noastre este de a da o hrană solidă și nu o otravă, oricât de plăcută ar fi. Adevărul simplu este mai puțin interesant, adesea, decât ficțiunea. Prezentat gol, el există mai puțin decât înfășurat în cele șapte văluri ale imaginației. Și e bine să ținem seama că dela imaginație la minciună, nu-i decât un pas.

Scopul nostru nu exclude totuș, destăinuirile, și avem pretenția că am făcut destăinuiri. Ele sunt în legătură cu faptele exacte și cu doctrina. Numai că noi nu alergăm după senzații, cu orice preț. O destăinuire poate fi senzațională, fără să fie fabricată anume pentru așa ceva. Din nefericire, pentru prietenul nostru, aceste lucruri nu se fac anume și politica înaltă este mult mai monotonă decât o crede publicul.

In ochii experților, monotonia politicii internaționale în Europa depinde de faptul că în clipa de față există o singură problemă care să fie demnă de a fi plasată în primul plan al preocupărilor noastre. Această problemă este foarte simplă. Ea privește diferendul adânc dintre Marea Britanie și Germania. Existența acestui diferend hotărăște desvoltarea tuturor celorlalte probleme europene.

Spre a explica gândurile noastre, să folosim argumentul contrar. Dacă Marea Britanie ar putea să se înțeleagă cu Germania, așa cum a făcut-o cu Franța, pacea pe continent ar fi garantată prin predominarea absolută a unui aranjament în doi, căruia nici o altă combinație n'ar pu-

(Continuare in pag. 2-a)

HĂRNICIA ROMÂNEASCĂ

de N. BATZARIA

Știm și noi ce este cu lauda de sine. Insă în rândurile ce urmează, nu e vorba de a lăuda din senin neamul românesc, din care avem mândria să facem parte, ci de a stărui puțin asupra unor fapte și constatări recente. Aceste fapte și constatări aduc o contribuție în plus la desmințirea legendei, ce s'a căutat de mult să se acrediteze.

Este legenda, pe care și mulți de ai noștri sunt dispuși să o socotească în bună parte ca întemeiată, cum că românul, dacă e bun plugar și tot atât de bun soldat, în schimb este cam lipsit de aptitudini și însușiri, cu ajutorul cărora să poată realiza lucruri mari și mai de seamă în alte domenii de activitate. In mod deosebit, se caută a i se atribui o lipsă de pregătire sau de aptitudini în domeniul tehnic, economic și comercial.

Concluzia unor astfel de afirmațiuni este lesne de tras și de înțeles; românii au nevoe, pentru a putea progresa, de pregătirea, de priceperea, de experiența și de colaborarea altor elemente etnice. Firește, concluzia este falsă, deoarece sunt false și premisele, pe care se întemeiază.

Iată, nu mai departe decât acum două zile s'a ivit un nou prilej pentru a dovedi din nou lipsa ei de temeinicie, și pentru a pune încă odată în adevărata lumină hărnicia românului, priceperea și pregătirea lui și în alte direcții decât în acelea ale plugăriei și milităriei. Acest prilej s'a ivit prin vizitarea expoziției căilor ferate și a realizărilor în legătură cu această expoziție.

E drept că s'au terminat serbările așa de reușite ale Ceferiadei, serbări cari au întărit optimismul românilor, sentimentele de încredere în frumosul viitor al țării și neamului și au provocat felicitările entuziaste ale străinilor, cari au fost de față la aceste serbări. A rămas însă expoziția sau, mai bine zis, au rămas expozițiile, precum a rămas și va rămâne muzeul ceferist acest muzeu cum nu e altul în Orient și cum sunt prea putine în Europa apuseană.

Se știe că serbările și expoziția Ceferiadei au fost organizate cu ocaziunea împlinirii a 70 de ani de când s'a construit în țară prima linie ferată, linia București-Giurgiu. E adevărat că mai veche decât aceasta este linia ferată Cernavodă - Constanța, însă pe vremea aceea—anul 1869 — Dobrogea aparținea turcilor. Iar marele om de stat turc Midhat Pașa, pe când îndeplinea funcțiunea de guvernator general al „Vilaetului Tuna" (Dunărea), cum i se spunea oficial Bulgariei mai înainte de a fi ridicată la rangul de stat auto-

(Continuare in pag. 2-a)

Agitație in Irlanda

Manifestațiile armatei republicane au fost interzise

Dublin, 24 (Rador). — **Ca urmare a interzicerii armatei „irlandeze republicane", guvernul irlandez a interzis și comemorarea de Duminică a eroului național irlandez Grave Wolfe, care trebuia să fie la Bodenstown, în comitatul Kildare.**

Numeroase măsuri polițienești au fost luate Sâmbătă în toată Islanda spre a împiedica manifestații. Forțele polițienești din comitatul Kildare au fost întărite, iar mai multe unități militare au fost concentrate în apropiere.

Toate trenurile speciale, cari fuseseră cerute de organizațiile armatei irlandeze republicane, au fost refuzate de căile ferate, din ordinul poliției.

CUTREMUR IN AMERICA

CATEVA PERSOANE OMORITE

New-York, 24 (Rador). — **Un cutremur de o intensitate mijlocie, s'a înregistrat în localitatea Tuba, din statul Alabama. Câteva persoane au fost omorite. Pagubele materiale nu sunt însemnate.**

Templul și colonadele dela Luxor

Asfințitul în parcul „Regele Carol II"